

©Copyright 2003 by Drunvalo Melchizedek

Living in the Heart,

How to Enter into the Sacred Space within the Heart

Original English Language Publication 2003, by Light Technology

Publishing, Flagstaff, Arizona.

Copyright © 2005, Editura For You

Tehnoredactare: Felicia Drăgușin

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DRUNVALO MELCHIZEDEK

Spațiul sacru al inimii: o călătorie către Marele Mister din inima noastră / Drunvalo

Melchizedek; - București : For You, 2005

trad. Daria Vasilescu

ISBN 978-973-7978-39-0

I Vasilescu, Daria (trad.)

2

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You.
Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această
carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Tel./fax. 021/6656223; 0314286724,

mobile phone 0724212695;

e-mail: monica.visan@editura-foryou.ro;

foryou@editura-foryou.ro;

editura_foryou@yahoo.com;

website: <http://www.editura-foryou.ro>

DRUNVALO MELCHIZEDEK

Spațiul Sacru al Inimii

**O călătorie către Marele Mister
din inima noastră**

Traducere

DARIA VASILESCU

MONICA VIȘAN

Editura For You

CUPRINS

Prefață	5
Introducere	7
Capitolul unu	
<i>Să începem cu mintea</i>	11
Purificarea aerului cu ajutorul tehnologiei	12
Purificarea aerului cu ajutorul corpului de lumină uman	25
Întâlnirea cu spațiul din interiorul inimii	29
Capitolul doi	
<i>A vedea în întuneric</i>	33
O femeie oarbă poate vedea	33
Copiii clarvăzători ai Chinei	40
Inge Bardor – A vedea cu mâinile și cu picioarele	41
Copiii cu capacități extrasenzoriale deosebite din China	45
Academia Internațională de Dezvoltare Umană de lângă Moscova	48
Jimmy Twyman și copiii speciali din Bulgaria	49
Capitolul trei	
<i>Să învățăm de la triburile indigene</i>	52
Bătrânii aborigeni își împărtășesc din cunoștințe ..	53
Puterea unei rugăciuni maori rostită din inimă ...	55
Experiența Kogi	61

Femeia columbiană	68
A deveni una cu caii	73
Invitarea altei persoane în Spațiul Sacru personal ..	74
Capitolul patru	
Spațiul Sacru al inimii	79
Studierea și predarea modului de accesare a Spațiului Sacru	83
Vibrația inimii – calea simplă de întoarcere	85
Experiența mea personală a Spațiului Sacru al inimii	86
A merge Acasă	91
Ce este timpul?	94
Spațiile sacre ale altora – câteva exemple	96
Ce vă poate împiedica să aveți această experiență ..	99
Capitolul cinci	
Unirea dintre Cer și Pământ	101
Respirația Unificării	103
Unificarea cu mama divină	103
Unificarea cu tatăl divin	104
Sfânta Treime este vie	106
A intra pe scenă	107
Este atât de simplu	109
Capitolul șase	
<i>Părăsirea minții și pătrunderea în spațiul inimii</i> ..	110
Primul exercițiu – a vă mișca prin corp	113
Al doilea exercițiu – pătrunderea în spațiul inimii	116
Al treilea exercițiu – mantra „om” pentru cap și „aah” pentru inimă	117
Două căi ce duc către Spațiul Sacru al inimii ...	118
Calea masculină de a pătrunde în inimă	120
Calea feminină de a pătrunde în inimă	121

Capitolul șapte	
Resp Meditația Spațiul Sacru al inimii	123
Pregătirea pentru meditație	124
Respirația Unificării	125
Alegeți-vă calea de a pătrunde în spațiul inimii. .	127
Explorarea Spațiului Sacru al inimii pentru prima oară	128
Reîntoarcerea în Spațiul Sacru al inimii	129
Capitolul opt	
Mer-Ka-Ba și Spațiul Sacru al inimii	132
Unirea Spațiului Sacru al inimii cu Mer-Ka-Ba. . .	134
Îngerii ne explică	137
Capitolul nouă	
Co-crearea conștientă dinăuntrul inimii și al minții	139
Thoth ne vorbește	140
A crea din Spațiul inimii	141
A crea din interiorul minții	143
Rațiune versus sentimente și emoții	146
Visați un vis despre o Lume Nouă	146
Când am creat lumea – o poezie	149
Câteva explicații despre Mer-Ka-Ba	150

CĂRȚI PUBLICATE DE EDITURA FOR YOU

Monica Vișan

Metodă rapidă de învățare a gramaticii limbii engleze	
Exerciții de gramatică engleză vol I	
Exerciții de gramatică engleză vol. II VERBUL	toate trei costă 35,00 LEI

Neale Donald Walsch

Conversații cu Dumnezeu, volumul I, II, III	41,00 LEI
Dumnezeusi minunile din viața noastră	15,00 LEI
Acasă cu Dumnezeu	20,00 LEI
Ce vrea Dumnezeu	18,00 LEI
Când totul se schimbă, schimbă totul	25,00 lei

Paul Ferrini

Iubire fără condiții,	
Reflecții ale Minții Christice	7,00 LEI
Liniștea inimii,	
Reflecții ale Minții Christice, partea a II-a	12,00 LEI
Miracolul iubirii,	
Reflecții ale Minții Christice, partea a III-a	8,00 LEI
Întoarcerea în grădină,	
Reflecții ale Minții Christice, partea a IV-a	10,00 LEI
Cuvinte de înțelepciune pentru fiecare zi	15,00 LEI
Amour sans conditions (lb. franceză)	10,00 LEI
Legile Dragostei	12,00 LEI
Iubirea este Evanghelia mea	8,00 LEI
Cum să creăm o relație spirituală	10,00 LEI
Christul cel viu	15,00 LEI
Vindecă-ți viața	23,00 LEI

pre care am scris în primele mele două cărți, *Străvechiul Secret al Florii Vieții*, volumele 1 și 2), deține un secret în mod inerent conectat cu acest Spațiu Sacru din inimă. Dacă practicați meditația Mer-Ka-Ba, consider că informația din această carte va fi foarte importantă pentru călătoria voastră de înălțare în lumile superioare de lumină. Dacă sunteți interesați doar de Spațiul Sacru din inimă, fie ca aceste cuvinte să reprezinte o binecuvântare în viața voastră și să vă ajute să vă amintiți adevărata voastră natură.

Încă un ultim comentariu. Această carte este scrisă cu cea mai redusă cantitate de cuvinte posibil, pentru a transmite semnificația și pentru a păstra integritatea esenței acestei experiențe. Imaginile sunt, în mod voit, foarte simple. Ea este scrisă din inimă, nu din minte.

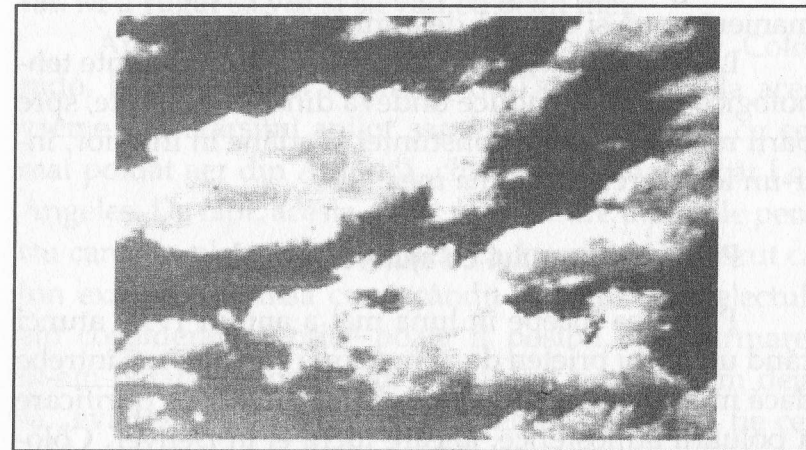

* La pag. 137 puteți găsi detalii despre acest subiect. N.T.

CAPITOLUL UNU

SĂ ÎNCEPEM CU MINTEA

Purificarea aerului cu ajutorul tehnologiei
 Purificarea aerului cu ajutorul corpului de lumină
 uman
 Întâlnirea cu spațiul din interiorul inimii

Aproape la nimereală, mi-am ales un punct arbitrar în viață pentru a-mi începe povestea: nu atunci când mă aflam în meditația lumilor superioare ale geometriei sacre, sau Mer-Ka-Ba, ci o scenă simplă, de fiecare zi, în care am luat decizia de a ajuta Pământul în vindecarea mediului înconjurător, prin utilizarea teh-

nologiei minții. Consider că toți avem această responsabilitate și, dacă doresc să vorbesc despre ea - așa cum o fac în unele dintre conferințele mele publice - trebuie neapărat să o și trăiesc. Prin urmare, m-am deschis tuturor posibilităților care ar fi putut să-mi iasă în cale și care ar fi putut să-mi arate modalitatea de a ajuta personal la vindecarea condițiilor în care se află mediul înconjurător de pe iubitul nostru Pământ.

Dar ca să mă fac înțeles - nu subiectul purificării mediului este motivul pentru care vă spun această poveste. Cele întâmplate atunci și felul în care mi s-a schimbat viața în timp ce făceam experiențe cu un aparat ecologic, numit R-2, mi-au deschis spiritul către o manieră nouă și diferită de a-mi trăi viața.

La acea vreme, nu știam că aceste experimente tehnologice mă vor conduce undeva dincolo de minte, spre părți neexplorate ale conștiinței și adânc în interior, într-un loc secret din inima mea.

Purificarea aerului cu ajutorul tehnologiei

Povestea începe în luna mai a anului 1996, atunci când un vechi prieten de-al meu m-a sunat să mă întrebe dacă m-ar interesa să particip la un proiect de purificare a poluării atmosferice, la care lucra el în Denver, Colorado. Nu-i voi menționa numele, întrucât cred că nu și-ar dori asta; îi voi spune Jon. El este un om de știință nonconformist, care studiază toate aspectele vieții și ale lumii fizice, într-un laborator de mici dimensiuni, dar foarte sofisticat, aflat la el acasă.

Mă îndoiesc de faptul că IQ-ul său poate fi măsurat, întrucât este, în mod evident, un geniu. El a creat o

nouă cale de a „vedea” realitatea, prin utilizarea emisiilor de microunde, ceea ce i-a oferit un avantaj extraordinar în căutarea răspunsurilor în lumea în care trăim. Chiar și guvernul nostru, aflând de activitatea sa, nu a reușit să-i copieze tehnicile, până de curând.

Jon spune că el și asociații săi, unul dintre ei fiind Slim Spurling (cu cercetarea sa incredibilă legată de bobine), au aflat ceva în legătură cu natura care ar putea vindeca problemele de mediu ale planetei și doreau ca eu să aflu mai multe despre cercetările făcute de ei. Jon mi-a spus că, în Denver, au reușit să curețe poluarea din atmosferă și că aerul de acolo este, în prezent, foarte curat. M-a rugat să vin și să văd cu ochii mei.

Am fost uluit, întrucât am locuit în Boulder, Colorado, la doar câțiva kilometri de Denver, care la acea vreme - la sfârșitul anilor șaptezeci - era orașul cu cel mai poluat aer din America, chiar mai poluat decât Los Angeles. De fapt, acesta a fost unul dintre motivele pentru care am plecat din Boulder. La început, am crezut că Jon exagerează, însă cunoscându-i geniul și intelectul, am considerat că orice poate fi posibil. Prin urmare, m-am hotărât să merg într-acolo. Îmi propusesem deja să „evadez” puțin, iar această aventură părea să fie cel puțin interesantă.

M-am decis să fiu receptiv, lipsit de prejudecăți și să nu am așteptări. Chiar dacă cele spuse de el n-ar fi fost adevărate, această călătorie mă purta pe vârfurile înzăpezite ale munților Stâncoși, ceea ce mă făcea întotdeauna să simt că prind viață.

O săptămână mai târziu, mă aflu în avionul către Denver, într-o atmosferă mai curată decât văzusem eu vreodată. Era ca și cum nu exista atmosferă deloc. Puteam vedea copacii de pe munții aflați la mare distanță (la 32 de kilometri distanță).

Priveam ca un turist ce vede pentru prima oară un tărâm exotic, uimit de limpezimea aerului pe care n-o văzusem cât timp am locuit în acele locuri. A spune că cele văzute mi-au trezit interesul, ar fi prea puțin - eram uluit! Să fi fost cu adevărat opera lui Jon?

La aeroport, un taxi s-a apropiat de mine, iar șoferul părea să emane o stare relaxată și liniștită. M-a îndemnat să mă așez pe scaunul din față, ca și cum am fi fost buni și vechi prieteni, iar în scurt timp, ne îndreptam către casa și laboratorul de cercetare ale lui Slim Spurling, un loc pe care nu-l văzusem niciodată, dar despre care auzisem multe lucruri.

Îmi amintesc că m-am uitat în ochii taximetristului și acesta părea să fie complet eliberat de stres, o calitate destul de neobișnuită pentru un șofer de taxi. L-am întrebat ce părerea are despre slujba sa. Privind în față, mi-a zis că-i place mult ceea ce face. Lângă el, oamenii se deschideau și își povesteau experiențele avute în călătoriile făcute peste tot în lume.

Cu această ocazie, m-a întrebat de ce am venit în Denver. I-am spus că am venit în căutarea unui răspuns la problemele pe care le are lumea în privința poluării. S-a uitat la mine, de această dată cu o inocență ca de copil și mi-a spus: „Aici nu mai avem această problemă. Privește, aerul nu este poluat!” I-am răspuns că pot vedea cât de curat este aerul. „Este mai mult decât atât”, spuse

el. „Toată lumea de aici se simte extraordinar de bine! Știi cumva ce s-a întâmplat?”

Nu am spus nimic, întrucât nu știam răspunsul la această întrebare. Într-un final, a oprit mașina în fața unor clădiri vechi cu două etaje, pe o stradă lungă ce duce la Școala de Minerii din Golden, Colorado. În acest loc, trebuia să mă întâlnesc cu Slim Spurling, unul dintre cercetătorii care compila informația experimentală despre un nou instrument de reducere a poluării, numit R-2.

Era o invenție minunată, care captura într-un fel forma de undă a norului încărcat cu ploaie, chiar în clipa în care fulgera, și o trimitea pe o suprafață de 56 de kilometri, spărgând hidrocarburile în molecule inofensive, oxigen și vapori de apă. Era adevărat? Așa părea din respirarea aerului curat de pe strada lui Slim.

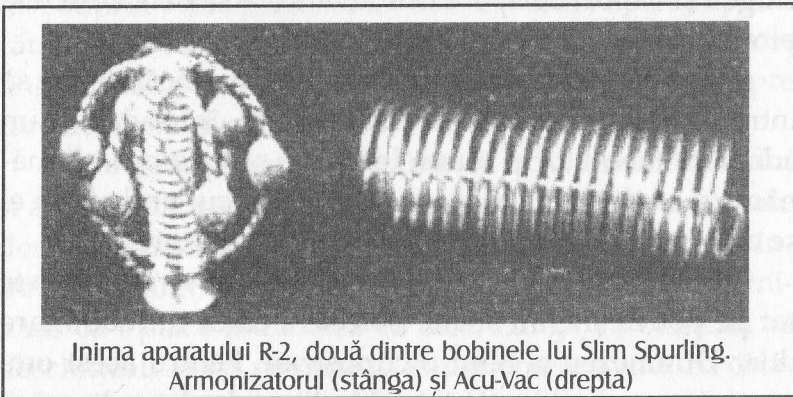
Am bătut la ușă și l-am auzit pe Slim zicându-mi să intru, ceea ce am și făcut. Casa lui era, într-adevăr, un adevărat laborator și nu un loc unde să locuiești, să mănânci și să dormi. Am realizat însă că locul unde trăia el se afla la etaj, separat de lumea sa de cercetare.

Bobine de cupru de diverse mărimi se aflau peste tot pe podea și erau și alte obiecte a căror întrebuintare doar Dumnezeu și Slim o cunoșteau. Pentru acest om, care părea o combinație între Merlin cu barba sa lungă și albă și un cowboy, aceste „bobine vechi” făceau ceva care ajuta la purificarea poluării din aerul Denverului.

Jon nu a venit în prima zi; erau doar Slim și alți doi cercetători care testau echipamentul de acolo. După plecarea celor doi, am avut ocazia să rămân doar cu Slim și să-i observ genialitatea. Am rămas alături de el pentru câteva zile, încercând să aflu atât cât era pe înțelesul meu.

Iată cum funcționează un R-2 – de fapt, lucrurile sunt cu mult mai complexe, dar nu pot decât să aproximez: forma de undă pe care o emite un nor de ploaie, chiar în clipa în care este pe cale să descarce un fulger, este duplicată într-un aparat special (nu este vorba de R-2). Apoi, este conectată la un cip de computer din R-2, a cărui sistem de transmisie (speaker și raportor) o trimite în atmosferă printr-o bobină încastrată, numită armonizator.

Forma-undă crește apoi și se extinde într-o formă de câmp toroidal (ca o gogoasă), afectând undele de gravitație, pentru a curăța poluarea, de la distanță. R-2 are patru butoane atașate la capătul tijelor de metal filetate, ce formează un tetraedru. Butoanele pot fi folosite pentru a regla câmpul toroidal, astfel încât acesta să „prindă viață”.

Inima aparatului R-2, două dintre bobinele lui Slim Spurling. Armonizatorul (stânga) și Acu-Vac (dreapta)

Atât Jon, cât și Slim considerau că acest câmp energetic toroidal este „viu” (și la fel am crezut și eu după ce am văzut felul în care interacționează cu natura). Eram cât se poate de receptiv, întrucât toate aceste reprezentau, la acea vreme, lucruri noi pentru mine.

La început, am învățat cum să reglez un R-2 prin senzația pe care o aveam în cel de-al treilea ochi când ro-

team cele patru butoane ale unității. Era simplu; având multă experiență în domeniul extrasenzorial, pentru mine acest lucru era absolut firesc. (Mai târziu, am aflat că doar câțiva oameni putea face acest lucru, dar și că oricine, având instruirea adecvată, putea obține rezultate.)

Am continuat să exersez până în ziua în care Slim și Jon au considerat că eram pregătit să-mi testez aptitudinile. Trebuia să reglez un R-2, în aer liber, și să readuc în echilibru o mică zonă din Denver, care se „deregla”. (Dacă un R-2 se dereglează, regiunea în care lucrează se va întoarce foarte repede la stadiul inițial de poluare, de obicei în doar două săptămâni.) Aproape că nu-mi venea să cred că vreo regiune a orașului Denver putea fi poluată, însă amândoi mi-au garantat că era adevărat.

Am mers cu mașina cam 30 de kilometri, în partea de sud-est a Denverului, o zonă pe care nu o cunoșteam, iar apoi ne-am îndreptat spre periferia orașului. Am parcat mașina pe șosea și am urcat pe un deal, în vârful căruia se afla o pădurice.

Nu voi uita niciodată ce am văzut atunci când am ajuns în vârful dealului și am privit în valea de pe cealaltă parte. Întreaga vale era acoperită de un nor de poluare, roșu-marونیu, care se întindea pe mai mulți kilometri. Dedesubtul unui copăcel, ascunsă de privirea trecătorilor, se afla o unitate R-2 care-și cânta încet melodia unui nor de ploaie. Problema era că se dezacordase.

Jon și Slim mi-au spus să mă așez în fața aparatului și să testăm dacă îmi învățasem bine lecțiile. Cu un mare interes și o curiozitate ca de copil, m-am așezat în fața unității, cu picioarele încrucișate, și mi-am închis ochii, începând să meditez și încercând să identific ce anume deregla unitatea.

Exact în clipa în care am început să rotesc butoanele, Jon m-a oprit și mi-a spus: „ține ochii deschiși și uită-te la norul de poluare”. Nu așa fusesem instruit, însă l-am ascultat și am privit norul, începând încă o dată să reglez butoanele. Jon m-a oprit din nou și mi-a zis: „Ascultă și păsările în același timp”. M-am întors spre el și l-am întrebat: „Poftim?” Nimeni nu pomenise nimic de păsări, în timpul antrenamentului.

A repetat: „Ascultă păsările. Vei înțelege de ce”.

Nu înțelegeam la ce se referea, dar am continuat. În timp ce am întors primul buton, am simțit cum regiunea începea să se schimbe în jur, dar în lumea vizibilă nu se întâmpla nimic. Cu toate acestea, când am reglat și al patrulea buton, totul s-a întâmplat simultan – ceea ce m-a surprins foarte mult.

Brusc, norul roșu-marونیu de poluare a dispărut, făcând loc unei atmosfere curate și senine. Era ca un miracol. În aceeași clipă în care norul a dispărut, în jur de o sută de păsări au început să ciripească și să cânte peste tot în jurul meu. Până atunci nici nu realizasem că sunt acolo! Cele două întâmplări au avut un efect straniu asupra mea, la nivel psihic. Văzusem și simțisem puterea aparatului R-2, iar în acel moment, am conștientizat că această nouă știință era reală și că trebuia să învăț mai multe despre ea, prin experiență directă.

În acea perioadă – în mod special în anii 1995 și 1996 – aerul din Denver devenise foarte curat, însă Agenția pentru Protecția Mediului a orașului, și-a arogat toate meritele pentru acest fenomen. Agenția susținea că măsurile luate de ea au făcut ca aerul să devină atât de curat. Cu toate acestea, eu văzusem cum unitatea R-2 purifica, în doar câteva secunde, zone întinse de cer și

am înțeles că APM-ul din Denver își asuma meritele pentru ceva ce nu era făcut de agenție.

Apoi, Jon și Slim au testat aparatul într-un laborator independent din Fort Collins, Colorado, ceea ce a dovedit faptul că R-2 făcea exact ceea ce am văzut că face. Cei care au testat-o, au lăsat unitatea să meargă o perioadă de timp, iar apoi au oprit-o. Au consemnat științific că nivelul poluării a scăzut cât timp unitatea a funcționat – iar apoi, când a fost oprită, a crescut. Au repetat acest test timp de trei luni. Totodată, cei de la Forțele Aeriene SUA de la baza Forțelor Aeriene Kirkland, monitorizau atât acest experiment, cât și cel inițiat de mine în Phoenix – despre care voi discuta imediat – și ne-au întrebat dacă suntem de acord să fim testați de către echipa lor științifică. Am acceptat, iar acele teste au demonstrat definitiv că R-2 purifica, realmente, poluarea atmosferică.

Când ne-am întors în laborator, Jon și Slim mi-au oferit propria unitate R-2, pentru a face experimente și la mine acasă, în Arizona. Trebuie să recunosc că mă simțeam exact ca un copil care tocmai primise mult-dorita jucărie. Am așteptat nerăbdător să ajung acasă, pentru a testa mai departe acest aparat incredibil.

Când am ajuns acasă, pe data de 30 mai 1996, zia-rele din Arizona descriau problema poluării atmosferice care, în orașul Phoenix, crescuse la cote alarmante. Guvernatorul Arizonei, Fife Symington, spunea că poluarea din Phoenix era atât de îngrijorătoare, încât orașul era pe cale să fie clasificat în categoria „gravă”. Situația se înrăutățea în fiecare zi.

Guvernatorul Symington a înființat o *Strategie de conservare a stratului de ozon*, condusă de avocatul Roger Ferland. În legătură cu problema poluării, domnul Ferland a spus: „Vom încerca orice. Nu există nici o metodă pe care să nu o luăm în considerare, indiferent cât de radicală, bizară, dificilă sau scumpă ar fi. Vom încerca orice”. El spunea că este absolut necesar ca orașul Phoenix să fie curățat; poluarea atmosferică avea să distrugă turismul și să afecteze sănătatea tuturor cetățenilor.

Astfel că i-am scris o scrisoare domnului Ferland, cerându-i ajutor pentru amplasarea unei unități R-2 în orașul Phoenix. Întrucât aveam dovezi științifice că acest aparat dădea rezultate – atestate atât într-un laborator științific independent, cât și de către Forțele Aeriene SUA – și dat fiind că nu ceream sprijin financiar, am presupus că ne vor asculta.

Cât de mult m-am înșelat! În scrisoarea pe care am trimis-o, nu am făcut decât să cer primăriei orașului Phoenix să ne ofere o șansă de a le demonstra că purificarea aerului este posibilă.

Ne ofeream să plătim toate costurile, iar tot ce trebuiau ei să facă era să ne recunoască prezența și să ne monitorizeze realizările.

Am primit un telefon din partea primăriei, de la un bărbat pe nume Joe Gibbs, care mi-a spus că nu sunt interesați de unitatea noastră R-2 și că nu ne vor oferi nici un ajutor. Vă imaginați cât am fost de uimit. De abia atunci am început să înțeleg că articolul din ziar fusese scris doar în scop publicitar și politic și că nu aveau nici o intenție de a eradica poluarea din orașul Phoenix. M-au refuzat în toate privințele.

Din fericire, nimeni nu mă putea împiedica să fac experimente, întrucât R-2 funcționează cu o baterie de nouă volți și utilizează milivolți pentru a opera, iar legea federală spune că orice aparat care folosește mai puțin de un watt, nu este supus controlului legal.

Prin urmare, pe data de 4 iunie 1996, pe cont propriu, am activat primul R-2 în Cave Creek, la marginea de sud a orașului Scottsdale. Aerul era atât de murdar și uscat în acea zi, încât era greu de respirat. Nu plouase de luni de zile și până și unii cactuși mureau. În primele trei zile nu s-a întâmplat nimic. Apoi, în cea de-a patra zi, deasupra casei mele a apărut un nor negru de ploaie. Nu exista nici un nor în toată Arizona, cu excepția acestuia de deasupra casei mele și a micuței unități R-2. Apoi, norul a început să se extindă și să crească în dimensiune.

În cea de-a zecea zi, norul crescuse până la 25 de kilometri în diametru și, pentru prima dată după mult timp, a început să plouă, cu fulgere. Și ce fulgere! Nu mai văzusem așa ceva decât de două sau de trei ori în viața mea. Furtuna a continuat ore în șir, iar fulgere uri-așe brăzdau cerul. Aerul avea mirosul plăcut al ozonului. Apoi, cerul s-a deschis pentru o revărsare de apă. Începând de atunci, a plouat aproape în fiecare zi, curățând aerul de poluare și umplând râurile și lacurile cu apă proaspătă.

Pe data de 1 septembrie 1996, forma de undă creată de R-2 era stabilită și, începând cu acea zi, nu au mai existat alerte îngrijorătoare – nici una, până când Forțele Aeriene ne-au cerut să închidem unitatea, pentru a vedea ce se întâmplă.

Am demontat unitatea pe data de 12 mai 1998 și, la sfârșitul lunii, poluarea atmosferică s-a reinstalat și ora-